

Núm. de Protocol: 2000024/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000043/2016

SENTÈNCIA 72-2016

PARTS:

Apel·lant: COMÚ D'ANDORRA LA VELLA

Representant: Sra. HDB
Advocat: Sr. ARG

Apel·lat: Sra. RCR

Representant: Sra. PMM
Advocada: Sra. SBA

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocada: Sra. CMP

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, vint-i-u d'octubre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000024/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. RCR va interposar demanda jurisdiccional contra la denegació produïda per via de silenci administratiu al recurs d'alçada presentat davant de GOVERN en relació a una petició d'indemnització per responsabilitat administrativa pels danys derivats d'una caiguda produïda a la via pública.

2.- En la sentència del 29 de febrer de 2016 el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda per la Sra. RCR.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 20 de maig de 2016, el COMÚ D'ANDORRA LA VELLA estima en substància:

- en les fotografies es constata clarament l'estat idoni i les degudes condicions de la via pública i consegüentment un manteniment normal de la via per part dels serveis comunals.

- la caiguda s'ha de qualificar d'accidental i no d'una manca de servei de l'administració.

- les despeses mèdiques i baixa laboral no resten acreditades que siguin conseqüència directa -o única- de la caiguda.

En el seu escrit de conclusions de data 19 de juliol de 2016, el COMÚ D'ANDORRA LA VELLA precisa que no concorre cap tipus de manca de servei per part de l'administració comunal i que el nexa de causalitat entre l'acció de l'administració i la lesió soferta per la interessada no ha resultat acreditat.

4.- En la seva contesta de data 13 de juny de 2016, la Sra. RCR estima en substància:

- la Sra. RCR no hagués caigut en dit indret si la rajola fos correctament col·locada, i és obligació de l'administració i concretament del Comú, de col·locar-la correctament.

La Sra. RCR ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 18 de juliol de 2016.

5.- En la seva contesta de data 14 de juny de 2016, el GOVERN estima en substància:

- ja que no està admesa, en dret andorrà, la responsabilitat objectiva, sinó només la responsabilitat per falta de servei de l'article 59 del Codi de l'Administració, calia que hagués quedat provada aquesta.

El GOVERN ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 18 de juliol de 2016.

6.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, han quedat vistes per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, és competent per conèixer el recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- En data 8 de juliol de 2014, la Sra. RCR va caure, posant el peu sobre una rajola que no estava degudament fixada; Ha sofert lesions greus i s'ha posat en situació de baixa laboral fins al dia 27 d'octubre de 2014.

Tercer.- El litigi versa sobre l'estat de manteniment de la vorera.

Segons la jurisprudència reitera d'aquesta Sala, *“segons un principi general de la responsabilitat administrativa, la responsabilitat en què incorre l'Administració, segons el punt de vista dels usuaris d'una via pública, es fonamenta en la teoria del “defecte de manteniment normal” de la via. En efecte, els usuaris treuen avantatges de l'ús de les vies i han de fer-se càrrec dels danys que no són la conseqüència d'un defecte de manteniment normal de les obres de les quals es beneficien. En particular, els usuaris han de suportar les conseqüències del mínims defectes o d'aquells que raonablement no es pot exigir de l'Administració que els prevegi”* (Sentència 2005-12 del 5 de maig de 2012).

En aquest cas, s'han d'examinar els documents que figuren en el dossier:

1) Informe del Servei d'Obres del Comú.

En un informe de data 17 de desembre de 2014, el Servei d'Obres del Comú conclou: *“Que malgrat avui no s'observi cap deteriorament de les peces que conformen la vorera, no es pot asseverar l'estat de conservació en la data en què suposadament ocorregueren els fets, ja que el Servei d'Obres del COMÚ D'ANDORRA LA VELLA realitza un manteniment continu de totes les voravies de la parròquia i es podria haver actuat sobre la peça objecte de l'informe”* (foli 228, revers).

Es pot constatar que aquest informe no aporta cap element precís sobre l'estat de manteniment de la vorera en la data de l'accident. En efecte, l'informe precisa: *“Vist que el Servei d'Obres va rebre una comunicació per part del Servei d'Atenció al Ciutadà, com que una peça del paviment de la voravia del carrer X, és bellugava, es va procedir a la seva reparació”* (foli 227, revers).

2) Fotografia.

En una fotografia, apareix clarament la rajola aixecada al carrer X, núm. 4 (foli 319).

3) Testimonis.

Resulta dels testimonis recollits davant el Batlle, en mèrits de la prova testifical: *“(...) que una rajola, estava aixecada del paviment; de fet, 5 minuts abans, una altra persona també va caure al trepitjar amb la mateixa rajola, però no es va fer mal i va seguir”* (foli 298). *“(....) que la rajola estava una mica aixecada i al trepitjar-la es va aixecar del tot”* (foli 299).

Un agent de la circulació aporta també el seu testimoni: *“El dia 11 de juliol de 2014, al voltant de les 10.10 hores, s’ha trucat al departament d’Obres i han confirmat que el mateix dia que va caure la senyora, van reparar la rajola que es bellugava”* (foli 318).

Es pot concloure de la constatació dels fets que l’Administració titular de la carretera es trobava en posició de conèixer el risc resultant de la rajola aixecada. I, com s’ha constatat més amunt, el Comú no aporta cap element que podria demostrar que havia efectuat, a la data del 8 de juliol de 2014, unes reparacions per impedir els accidents.

Per tant, s’ha demostrat la falta de servei en el sentit de l’article 59 del Codi de l’administració.

Quart.- Sobre la valoració dels danys.

Pretium doloris. La pericial mèdica practicada li reconeix per aquest concepte un perjudici dolorós mitjà de 4/7 (foli 296), que no és contradit per part del Comú. La sentència recorreguda estableix per aquest concepte un import de 6.000 euros. En el seu escrit d’apel·lació, el Comú no aporta cap element contrari; es limita a escriure, *“es troba excessiu no podent correspondre més del 4.000 euros”*.

En conseqüència, la sentència de primera instància s’ha de confirmar sobre aquest punt.

Despeses mèdiques i farmacèutiques. La Sra. RCR aporta un llistat de prestacions mèdiques (folis 90 i ss). Però, el perit judicial constata que la Sra. RCR pren actualment tractament anticoagulant i, segons el perit, *“no es pot considerar de que aquest tractament anticoagulant l’efectuï única i exclusivament com a conseqüència dels fets succeïts el 8 de juliol de 2014, sinó que pot ser perfectament una conseqüència d’antecedents preables als fets succeïts al juliol de 2014”* (foli 296).

Per tant, com a jutjat la sentència recorreguda, a la quantitat reclamada per aquest concepte caldrà detreure totes aquelles, a determinar en període d’execució, que d’acord amb l’informe pericial no estiguin directament vinculades amb la caiguda d’auto.

Despeses de neteja. El Comú no s’oposa en quant a la reclamació de l’import de 121,96 euros en concepte de contractació d’una empresa de neteja per efectuar els treballs propis de la llar (folis 54, 57, 60).

La sentència recorreguda s'ha de confirmar sobre aquest punt.

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel COMÚ D'ANDORRA LA VELLA.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar la responsabilitat del COMÚ D'ANDORRA LA VELLA en la caiguda patida per part de la Sra. RCR el dia 8 de juliol de 2014 al carrer X, d'Andorra la Vella.

Tercer.- Condemnar al COMÚ D'ANDORRA LA VELLA a satisfer a la Sra. RCR les següents quantitats:

- 6.000 euros per pretium doloris.
- 121,96 euros per despeses de neteja.
- Despeses mèdiques i farmacèutiques derivades directament de la caiguda, d'acord amb l'establert en el dictamen pericial (fonament de dret Quart).

Quart.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.